

i Staurby Skov, og for det andet, at Middelfart Kommune har forsøgt alle Midler for at komme overens med Grundejeren, men det har vist sig at være umuligt. Disse to Ting vil jeg slaa fast, fordi jeg haaber, at Folketinget heraf vil faa et saadant Indtryk, at det bliver saa meget velvilligere over for det Lovforslag, her foreligger. Hvad selve Lovforslaget angaar, vil jeg gentage, hvad jeg sagde før, at dets Form forekommer mig særdeles hensynsfuld og rimelig til alle Sider. Ministeren har taget et rimeligt Hensyn til det Standpunkt, Folketinget tidligere har indtaget. Hvilket Standpunkt har da Folketinget indtaget til et Spørgsmaal som dette? Folketinget indtog i 1889—90, da man forhandlede om Kjøbenhavns Vandforsyning, det Standpunkt, at en saadan Lov, der giver Ret til Ekspropriation, ikke maa være almenlydig, en saadan Lov maa gives for hvert enkelt Tilfælde. Naar altsaa en Kommune ønsker at erhverve sig Arealer i den her antydede Retning, skal der gives en Lov for det enkelte Tilfælde. Det er netop det, det nærværende Lovforslag gaar ud paa, og det er en stor Hensynsfuldhed af Ministeren. Her forlanges kun en Lov for dette særlige Tilfælde og en Lov, der fastsætter en bestemt Tidsgrænse, inden for hvilken Ekspropriationen kan foretages, og endelig forlanges der ikke Ret til Ekspropriation af noget bestemt Grundstykke, og det er det, man skal lægge Mærke til. Det ærede Medlem, der havde Ordet før mig, talte om, at man skulde passe paa, at man ikke ved et saadant Vandværk kom til at gøre Skade paa de omboendes Brønde, og passe paa, at ingen Lodsejer led noget Tab. Ja, det er meget rigtigt alt sammen, men det have vi her i Rigsdagen ingen Midler til at passe paa, det paahviler alene den Kommission, som skal have med Sagen at gøre. Alene den er i Stand til paa Stedet at tage alle de Hensyn, den skal tage efter de udførlige Regler i Loven af 1857, saa det Spørgsmaal kunne vi ganske lade ude af Betragtning. Hvad der derimod har Betydning for os, er, hvorledes Lovforslaget bestemmer Kommissionernes Sammensætning, og ogsaa her forekommer det mig, at Ministerens Forslag er særdeles heldigt, idet der ogsaa der tages Hensyn til den Sammensætning, som Folketinget har godkendt ved en Lov af meget ny Dato, nemlig Loven af 23de April 1897 om Afstaaelse af Grunde til lukkede Vandforsyningsledninger. Det er altsaa en Lov af meget ny Dato, hvori Folketinget har

godkendt den Sammensætning, her foreslaas af de Kommissioner, der skulle tage disse Sager i deres Haand. Jeg mener altsaa, Forslaget er meget heldigt, og jeg haaber heller ikke, det skal møde nogen Modstand her i Tinget. Ønskeligt var det jo, om det kunde gaa igennem uden at modtage nogen som helst Ændring, jeg beder i hvert Fald om, at Sagen maa blive fremmet saa hurtig som muligt, at Forslaget kan naa at blive til Lov allerede efter denne Samling. Det har den største Betydning for Middelfart Kommune, at Sagen føres til en snarlig Afgørelse. Med disse Ord skal jeg anbefale Lovforslaget til Tingets Velvilje.

A. Christensen: Jeg er ikke i Besiddelse af det samme Lokalkendskab, som det ærede Medlem for Middelfart, der nu satte sig; jeg kan altsaa ikke dømme om, hvorvidt det vil være hensigtsmæssigt, som det ærede Medlem sagde, at føre denne Lov igennem, nøjagtig i den Skikkelse, hvori den nu foreligger, og om det er af den største Betydning for Byen. Det kan godt være, og det kan jo ogsaa godt være, at der kan blive Tid til at gøre nogle Betragtninger og foretage nogle Skridt i Anledning af dette Lovforslag. I hvert Fald den, at jeg vil knytte nogle Bemærkninger til Fremkomsten af dette Lovforslag, ikke fordi Lovforslaget vedrører Vandforsyningen i Middelfart, ej heller fordi der skal eksproprieres Jord fra et Stamhus. Det var jo heldigt at faa Stamhusene ud paa den fri Haand, det vilde jeg meget gerne se, men naar der er Tale om Ekspropriation, vil jeg ikke gaa anderledes frem over for en Stamhusbesidder end over for en Husmand. Det er netop det, jeg ikke er ganske sikker paa, om vi her ved vor spredte Lovgivningsvirksomhed have bestemte Normer at gaa frem efter ved Ekspropriationer. Vi lovgive en Dag om at ekspropriere Materialier af Sten og Grus til Veje, en anden Dag om, at man her i Kjøbenhavn skal have Lov til at udvide en Gade og rive Huse ned for at afrunde et Gadehjørne, og næste Dag eller næste Aar udvide vi en saadan Lov til at gælde Frederiksberg Kommune; vi give nogle Regler for Ekspropriation til Jærnbaner og nogle Regler for Ekspropriation til Fæstninger, hvis vi lovlig talt have nogen saadan. Hvad jeg her vil tale om, er Grundlovens § 82 og Borgernes Ret. Man kan drage i Tvivl, hvorvidt det er heldigt at have en saadan Paragraf i sin Grundlov som denne § 82,